

27 съ славж-тж на Отца и на святы-тѣ ангелы. И казувамъ ви истинж: Има нѣкои отъ стоящи-тѣ тука, които нѣма да вкусягъ смѣрть, доклѣ не видитъ царство-то Божіе.

28 И слѣдъ тѣзи думы минжхъ ся до осмь дни, и зѣ съсь себе си Петра и Іоанна и Іакова, и

29 възлѣзе на горж-тж да ся помоли. И като ся моляше, измѣни ся видѣ-тѣ на лице-то му, и

30 дрехы-тѣ му станжхъ бѣлы и блистаехъ. И ето двама человѣци ся разговаряхъ съ него, и тѣ

31 бѣхъ Моисей и Илія, Които ся явихъ въ славж, и говорѣхъ за смѣрть-тж му, коїжто имаше

32 той да испълни въ Іерусалимъ. А Петръ и онѣзи които бѣхъ съ него, бѣхъ отеготени отъ

33 сънъ, и когато ся разбудихъ, видѣхъ славж-тж му, и двама-та мѣжіе стоящи-тѣ съ него. И когато тѣ ся раздѣлихъ отъ него, Петръ рече Іисусу:

Наставниче, добрѣ да смы тука: и да направимъ три шатры, единъ за тебе, и за Моисея единъ, и единъ за Иліѣ; безъ да знае що ду-

34 ма. И когато казуваше той това, дойде облакъ, и засѣни гы; и уплашихъ ся ученици-тѣ като

35 влѣзохъ тѣ въ облакъ-тѣ. И станж гласъ изъ облака и казуваше: Тойзи е Сынъ ми възлюблен-

36 ий-тѣ; него слушайте. И като станж гласъ-тѣ, намѣри ся Іисусъ самичъкъ. И тѣ мѣлкихъ, и никому не казахъ въ онѣзи дни нищо отъ това

37 що видѣхъ. А на другой-тѣ день, когато слѣзохъ отъ горж-тж, срѣщникъ го народъ много.

38 И ето, человѣкъ нѣкой отъ народа извика и казуваше: Учителю, моліж ти ся, погледи на

39 сына ми, защото ми е единороденъ. И ето духъ-го прѣхваща и отведенъждь пиши, и кѣса го та-

ка щото той ся запѣня, и като го смаже, едвамъ

40 ся отмахнува отъ него. И молихъ ся на твои-тѣ

41 ученицы да го испаждагъ, и не могохъ. А Іисусъ отговори и рече: О роде невѣрный и развра-